

Nr 230

Av herr Svanström, om skyldighet för gående att i mörker bära reflexanordning eller tänd lykta.

I vägtrafikförordningens 6 kap. 2 mom. heter det: »Den som under mörker färdas gående på väg, varest tillfredsställande belysning ej är anordnad och särskild gångbana ej finnes, bör vara försedd med tänd lykta eller reflexanordningar eller bära klädesplagg, som vid belysning skarpt avtecknar sig mot omgivningen.»

Den relaterade bestämmelsen trädde i kraft den 1 januari 1961 och får väl sägas vara ett steg i rätt riktning för att minska antalet s. k. mörkerolyckor. Fråga är väl om inte tiden nu kan anses vara inne att gå från rekommendation till tvingande bestämmelse genom att byta ut ordet »bör» mot »skall» i ovan angivna sammanhang.

En bestämd skyldighet för gående att vid angivna förhållande bära anordningar ägnade att väcka motorförarnas uppmärksamhet skulle sannolikt verksamt bidra till större säkerhet vid färd i mörker såväl för motorfordonsförare som för gående.

Med hänvisning till vad som i motionen anförts föreslås riksdagen besluta, att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om sådan ändring av vägtrafikförordningen att bestämd skyldighet för gående att vid färd i mörker på icke upplyst väg bära reflexanordning eller tänd lykta införes.

Stockholm den 25 januari 1966

Ivan Svanström